

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 357/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 357/02	Věc C-139/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. března 2017 QuaMa Quality Management GmbH proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 17. ledna 2017 ve věci T-225/15, QuaMa Quality Management GmbH v. Amt der Europäischen Union für geistiges Eigentum	2
2017/C 357/03	Věc C-421/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 13. července 2017 – Szeff Krajowej Administracji Skarbowej v. Polfarmex Spółka Akcyjna w Kutnie	3
2017/C 357/04	Věc C-422/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 13. července 2017 – Szeff Krajowej Administracji Skarbowej v. Skarpa Travel sp. z o.o. w Krakowie	3
2017/C 357/05	Věc C-477/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) dne 8. srpna 2017 – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank v. D. Balandin a další	4

2017/C 357/06	Věc C-482/17: Žaloba podaná dne 9. srpna 2017 – Česká republika v. Evropský parlament, Rada Evropské unie	4
2017/C 357/07	Věc C-490/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Okręgowy w Warszawie (Polsko) dne 11. srpna 2017 – Passengers Rights sp. z o.o. v. Deutsche Lufthansa AG	5
2017/C 357/08	Věc C-506/17: Žaloba podaná dne 18. srpna 2017 – Evropská komise v. Slovinská republika	6

Tribunál

2017/C 357/09	Věc T-411/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2017 – Laufen Austria v. Komise „Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh se zařízeními a pevnými součástmi koupelen — Rozhodnutí o tom, že byl porušen článek 101 SFEU a článek 53 Dohody o EHP — Pokuty — Uložení povinnosti mateřské a dceřiné společnosti zaplatit pokutu společně a nerozdílně — Horní hranice ve výši 10 % obratu — Výpočet horní hranice pouze na základě obratu dceřiné společnosti za období protiprávního jednání před tím, než ji nabyla mateřská společnost“	8
2017/C 357/10	Věc T-671/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2017 – Bayerische Motoren Werke v. Komise „Státní podpory — Regionální investiční podpory — Podpora ze strany Německa ve prospěch velkého investičního projektu společnosti BMW v Lipsku týkajícího se výroby dvou modelů elektrických automobilů (i3 a i8) — Rozhodnutí prohlašující podporu za zčásti slučitelnou a zčásti neslučitelnou se společným trhem — Článek 107 odst. 3 písm. c) SFEU — Článek 108 odst. 2 a 3 SFEU — Pobídkový účinek podpory — Nezbytnost podpory“	8
2017/C 357/11	Věc T-374/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. září 2017 – VM v. EUIPO – DAT Vermögensmanagement (Vermögensmanufaktur) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie Vermögensmanufaktur — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 52 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009“	9
2017/C 357/12	Věc T-451/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. září 2017 – AlzChem v. Komise „Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty související s řízením o kontrole státních podpor — Zamítnutí přístupu — Výjimka týkající se ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu — Povinnost provést konkrétní a individuální přezkum — Převažující veřejný zájem“	10
2017/C 357/13	Věc T-572/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. září 2017 – Aldi v. EUIPO – Rouard (GOURMET) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie GOURMET — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie ORIGINE GOURMET — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Pozastavení správního řízení — Pravidlo 20 odst. 7 písm. c) nařízení (ES) č. 2868/95“	10
2017/C 357/14	Věc T-578/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. září 2017 – Gillet v. Komise „Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — Bývalý zaměstnanec podle belgického práva — Náhrada použitelná na základě článků 6 a 7 rozhodnutí C(2005) 1287 — Nový výpočet výše náhrady správním orgánem v rámci aktualizace řídicích postupů — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Čistě potvrzující akt — Povinnost uvést odůvodnění — Vrácení neoprávněně vyplacených částek“	11

2017/C 357/15	Věc T-678/16 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2017 – Siragusa v. Rada „Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Skončení služebního poměru — Žádost o odchod do důchodu — Změna ustanovení služebního řádu po podání žádosti — Zrušení dřívějšího rozhodnutí — Právní kvalifikace napadeného rozhodnutí“	12
2017/C 357/16	Věc T-835/16: Usnesení Tribunálu ze dne 8. září 2017 – Louvers Belgium v. Komise „Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody — Veřejné zakázky na zboží a služby — Zadávací řízení — Dodání interiérových záclon, závěsů a rolet a poskytování montážních, čistících a údržbových služeb — Odmítnutí nabídky uchazeče — Zrušení řízení — Nevydání rozhodnutí ve věci samé — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“	12
2017/C 357/17	Věc T-451/17 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 29. srpna 2017 – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie v. Komise „Řízení o předběžných opatřeních — Výpočet emisí skleníkových plynů — Bionafta — Sdělení Evropské komise BK/abd/ener.c.1(2017)2122195 — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“	13
2017/C 357/18	Věc T-181/17: Žaloba podaná dne 18. srpna 2017 – PC v. EASO	13
2017/C 357/19	Věc T-446/17: Žaloba podaná dne 15. července 2017 – TK v. Parlament	15
2017/C 357/20	Věc T-450/17: Žaloba podaná dne 18. července 2017 – Eurosupport – Fineurop support v. EIGE	16
2017/C 357/21	Věc T-474/17: Žaloba podaná dne 1. srpna 2017 – Portugalsko v. Komise	16
2017/C 357/22	Věc T-476/17: Žaloba podaná dne 27. července 2017 – Arysta LifeScience Netherlands v. Komise	17
2017/C 357/23	Věc T-480/17: Žaloba podaná dne 3. srpna 2017 – Řecko v. Komise	18
2017/C 357/24	Věc T-487/17: Žaloba podaná dne 3. srpna 2017 – UE v. Komise	19
2017/C 357/25	Věc T-511/17: Žaloba podaná dne 7. srpna 2017 – Corra González a další v. SRB	19
2017/C 357/26	Věc T-516/17: Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Imasa, Ingeniería y Proyectos v. Komise a SRB	20
2017/C 357/27	Věc T-517/17: Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Grúas Roxu v. Komise a SRB	21
2017/C 357/28	Věc T-524/17: Žaloba podaná dne 7. srpna 2017 – Folch Torrela a další v. Komise a SRB	21
2017/C 357/29	Věc T-525/17: Žaloba podaná dne 7. srpna 2017 – Taberna Ángel Sierra a další v. SRB	22
2017/C 357/30	Věc T-532/17: Žaloba podaná dne 11. srpna 2017 – Coral Venture v. SRB	22
2017/C 357/31	Věc T-550/17: Žaloba podaná dne 12. srpna 2017 – Troszczyński v. Parlament	23

2017/C 357/32	Věc T-557/17: Žaloba podaná dne 17. srpna 2017 – Liaño Reig v. SRB	24
2017/C 357/33	Věc T-571/17: Žaloba podaná dne 22. srpna 2017 – UG v. Komise	25
2017/C 357/34	Věc T-576/17: Žaloba podaná dne 24. srpna 2017 – Mas Que Vinos Global v. EUIPO – JESA (EL SEÑORITO)	26
2017/C 357/35	Věc T-595/17: Žaloba podaná dne 4. září 2017 – Demp v. EUIPO (znázornění šedé a žluté barvy) . .	26
2017/C 357/36	Věc T-598/17: Žaloba podaná dne 5. září 2017 – Itálie v. Komise	27
2017/C 357/37	Věc T-602/17: Žaloba podaná dne 4. září 2017 – Španělsko v. Komise	27
2017/C 357/38	Věc T-603/17: Žaloba podaná dne 5. září 2017 – Litevská republika v. Komise	29
2017/C 357/39	Věc T-610/17: Žaloba podaná dne 6. září 2017 – ICL IP Terneuzen and ICL Europe Coöperatief v. Komise	30
2017/C 357/40	Spojené věci T-481/13 a T-421/15: Usnesení Tribunálu ze dne 6. září 2017 – Systran v. Komise . . .	31
2017/C 357/41	Věc T-548/16: Usnesení Tribunálu ze dne 6. září 2017 – Clarke v. EUIPO	32
2017/C 357/42	Věc T-549/16: Usnesení Tribunálu ze dne 6. září 2017 – Papathanasiou v. EUIPO	32
2017/C 357/43	Věc T-550/16: Usnesení Tribunálu ze dne 6. září 2017 – Dickmanns v. EUIPO	32

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2017/C 357/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 347, 16.10.2017

Dřívější publikace

Úř. věst. C 338, 9.10.2017

Úř. věst. C 330, 2.10.2017

Úř. věst. C 318, 25.9.2017

Úř. věst. C 309, 18.9.2017

Úř. věst. C 300, 11.9.2017

Úř. věst. C 293, 4.9.2017

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. března 2017 QuaMa Quality Management GmbH proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 17. ledna 2017 ve věci T-225/15, QuaMa Quality Management GmbH v. Amt der Europäischen Union für geistiges Eigentum

(Věc C-139/17 P)

(2017/C 357/02)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: QuaMa Quality Management GmbH (zástupce: C. Russ, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Amt der Europäischen Union für geistiges Eigentum, Microchip Technology, Inc.

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 17. ledna 2017;
- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. února 2015 (spojené věci R 1809/2014-4 a R 1680/2014-4).

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka opírá svůj kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu o následující důvody:

Kasačním opravným prostředkem je namítáno porušení čl. 41 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009⁽¹⁾. Tribunál vychází nesprávně z předpokladu, že vedlejší účastnice řízení podala dne 9. dubna 2013 správnou žádost o zápis změny vlastníka a použila pro to pouze nesprávný formulář. Ve skutečnosti se žádost o „změnu jména nebo adresy majitele“ vztahovala na všechny ochranné známky (14) společnosti SMSC Europe GmbH a EUIPO ji takto, jak dokládá dopis ze dne 14. dubna 2013, také pochopil. Na základě této skutečnosti je nutno konstatovat, že Úřad žádost ze dne 9. dubna 2013 v celém rozsahu zamítl a vyhověl pouze žádosti ze dne 14. června 2013, která byla podána po uplynutí lhůty pro podání námitek.

Kasačním opravným prostředkem je dále namítáno porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009. Ani námitkové oddělení, ani odvolací senát se ani náznakem v dostatečné míře nezabývali určením relevantní veřejnosti. K posouzení rizika porušení nemohlo dojít, aniž by byla určena relevantní veřejnost a individuální rozlišovací způsobilost pro konkrétní příslušné zboží a služby. Toto platí tím spíše za předpokladu, z něhož vycházel Tribunál, že podobnost příslušných označení je pro odbornou veřejnost – k níž Tribunál nepatří – „malá“.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 13. července 2017 – Szeł Krajowej Administracji Skarbowej v. Polfarmex Spółka Akcyjna w Kutnie

(Věc C-421/17)

(2017/C 357/03)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Szeł Krajowej Administracji Skarbowej

Odpůrkyně: Polfarmex Spółka Akcyjna w Kutnie

Předběžná otázka

Je převod nemovitého majetku akciovou společností na akcionáře výměnou za odkup jeho akcií předmětem daně ze zboží a služeb v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 13. července 2017 – Szeł Krajowej Administracji Skarbowej v. Skarpa Travel sp. z o.o. w Krakowie

(Věc C-422/17)

(2017/C 357/04)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Szeł Krajowej Administracji Skarbowej

Odpůrkyně: Skarpa Travel sp. z o.o. w Krakowie

Předběžné otázky

1. Musí být ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ [omissis] vykládána v tom smyslu, že daň z plateb, které přijala na účet osoba povinná k dani poskytující turistické služby, které jsou zdaněny podle zvláštní úpravy pro cestovní kanceláře stanovené v člancích 306 až 310 směrnice 2006/112/ES, je splatná v okamžiku vymezeném v článku 65 směrnice 2006/112/ES?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku, musí být článek 65 2006/112/ES vykládán v tom smyslu, že pro účely zdanění se platba, kterou přijala osoba povinná k dani poskytující turistické služby, které jsou zdaněny podle zvláštní úpravy pro cestovní kanceláře stanovené v člancích 306 až 310 směrnice 2006/112/ES, sníží o náklady ve smyslu článku 308 směrnice 2006/112/ES, které osobě povinné k dani skutečně vznikly před přijetím platby na účet?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) dne 8. srpna 2017 – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank v. D. Balandin a další

(Věc C-477/17)

(2017/C 357/05)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Odpůrci: D. Balandin, I. Lukašenko, Holiday on Ice Services BV

Předběžná otázka

Je třeba článek 1 nařízení č. 1231/2010⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že se zaměstnanci, kteří jsou státními příslušníky třetího státu a mají bydliště mimo Unii, avšak dočasně pracují v různých členských státech pro zaměstnavatele se sídlem v Nizozemsku, mohou dovolávat nařízení č. 883/2004⁽²⁾ a 987/2009⁽³⁾ (příp. jejich hlavy II)?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým se rozšiřuje působnost nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2004, L 166, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 9. srpna 2017 – Česká republika v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-482/17)

(2017/C 357/06)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Česká republika (zástupci: M. Smolek, O. Serdula, J. Vlácil, zmocněnci)

Žalovaní: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhové žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil Směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/853 ze dne 17. května 2017, kterou se mění směrnice Rady 91/477/EHS o kontrole nabývání a držení zbraní⁽¹⁾;

— uložil Evropskému parlamentu a Radě náhradu nákladů řízení.

Podpůrně žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil čl. 1 bod 6 napadené směrnice v rozsahu, ve kterém doplňuje čl. 5 odst. 3 a čl. 6 odst. 6 druhý pododstavec do směrnice 91/477/EHS⁽²⁾;

— zrušil čl. 1 bod 7 napadené směrnice v rozsahu, ve kterém doplňuje čl. 7 odst. 4a do směrnice 91/477/EHS;

— zrušil čl. 1 bod 19 napadené směrnice v rozsahu:

— ve kterém doplňuje body 6, 7 a 8 do kategorie A části II Přílohy I směrnice 91/477/EHS;

- ve kterém mění kategorii B části II Přílohy I směrnice 91/477/EHS;
- ve kterém doplňuje bod 6 do kategorie C části II Přílohy I směrnice 91/477/EHS;
- ve kterém mění část III Přílohy I směrnice 91/477/EHS;
- uložil Evropskému parlamentu a Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

První žalobní důvod vychází z **porušení zásady svěření pravomocí**. Napadená směrnice byla přijata na základě článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie, přestože nesleduje cíl odstranění překážek vnitřního trhu, nýbrž výhradně cíl předcházení trestné činnosti a terorismu. Unijní zákonodárce však nemá pravomoc přijímat harmonizační opatření v této oblasti.

Druhý žalobní důvod vychází z **porušení zásady proporcionality**. Unijní zákonodárce se vůbec nezabýval otázkou proporcionality přijímaných opatření a vědomě si nezajistil dostatek informací (např. prostřednictvím provedení posouzení dopadů), aby mohl dodržení této zásady informovaně posoudit. Unijní zákonodárce v důsledku absence tohoto posouzení přijal zjevně nepřiměřená opatření spočívající v zákazu některých druhů poloautomatických zbraní, které přitom nejsou v Evropské unii užívány k páčání teroristických činů, ve zpřísnění regulace některých minimálně nebezpečných zbraní (historických reprodukcí či prokazatelně trvale znehodnocených zbraní) a v neposlední řadě i v postihování držení určitých zásobníků.

Třetí žalobní důvod vychází z **porušení zásady právní jistoty**. Nově vymezené kategorie zakázaných zbraní (A7 a A8), stejně jako ustanovení předpokládající postihování držení nadlimitních zásobníků jsou z hlediska právní jistoty zcela nejasné, a tudíž neumožňují dotčeným subjektům jednoznačně rozpoznat jejich práva a povinnosti. Článek 7 odst. 4a směrnice 91/477/EHS ve znění napadené směrnice (tzv. „grandfathering clause“) navíc fakticky nutí členské státy přijmout vnitrostátní právní úpravu, která bude mít retroaktivní účinky.

Čtvrtý žalobní důvod vychází z **porušení zásady zákazu diskriminace**. Výjimka obsažená v čl. 6 odst. 6 druhém pododstavci směrnice 91/477/EHS ve znění napadené směrnice sice vyvolává dojem zdánlivě neutrálního opatření, nicméně ve skutečnosti jsou podmínky pro její aplikaci nastaveny tak, aby jim vyhověl pouze švýcarský systém ponechávání zbraní při ukončení vojenské služby, přičemž postrádají jakékoliv objektivní odůvodnění s ohledem na cíle napadené směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2017, L 137, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. 1991, L 256, s. 51; Zvl. vyd. 13/11, s. 3.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Okręgowy w Warszawie (Polsko) dne 11. srpna 2017 – Passengers Rights sp. z o.o. v. Deutsche Lufthansa AG

(Věc C-490/17)

(2017/C 357/07)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Warszawie

Účastnice původního řízení

Žalobkyně a účastnice řízení podávající odvolání: Passengers Rights sp. z o.o.

Žalovaná a odpůrkyně: Deutsche Lufthansa AG

Předběžné otázky

- 1) Patří vnitropodniková stávka organizovaná odborovou organizací zaměstnanců leteckého dopravce mezi „mimořádné okolnosti“ ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů ⁽¹⁾, ve spojení s bodem 14 odůvodnění tohoto nařízení?

- 2) Je k tomu, aby byl letecký dopravce osvobozen od povinnosti zaplatit náhradu podle čl. 5 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů, ve spojení s bodem 14 odůvodnění tohoto nařízení, dostačující hodnověrné doložení toho, že se v případě stávky zaměstnanců jedná o mimořádnou okolnost, které by nebylo možné zabránit ani tehdy, kdyby byla přijata všechna přiměřená opatření, kterými disponoval letecký dopravce, nebo je třeba tuto skutečnost prokázat?

(¹) Úř. věst. 2004, L 46, s. 1

Žaloba podaná dne 18. srpna 2017 – Evropská komise v. Slovinská republika

(Věc C-506/17)

(2017/C 357/08)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Sanfrutos Cano, M. Žebre)

Žalovaná: Slovinská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Slovinská republika tím, že pro každou z následujících skládek: Dragonja, Dvori, Rakek – Pretržje, Bukovžlak – Cinkarna, Suhadole, Lokovica, Mislinjska Dobrava, Izola, Mozelj, Dolga Poljana, Dolga vas, Jelšane, Volče, Stara gora, Stara vas, Dogoš, Mala gora, Tuncovec – steklarna, Tuncovec – OKP, a Bočna – Podhom, nepřijala opatření nezbytná k tomu, aby ve smyslu čl. 7 písm. g) a článku 13 směrnice 1999/31/ES neprodleně uzavřela skládky, pro které nebylo podle článku 8 téže směrnice vydáno povolení k dalšímu provozování, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 14 písm. b) uvedené směrnice;
- určit, že Slovinská republika tím, že pokud jde o skládku Ostri Vrh nepřijala opatření nezbytná k povolení nezbytných prací a stanovení přechodného období pro úplné uskutečnění plánu úprav místa skládky a pro splnění požadavků směrnice 1999/31/ES, s výjimkou požadavků uvedených v bodě 1 přílohy I, do osmi let ode dne stanoveného v čl. 18 odst. 1 této směrnice, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 14 písm. c) uvedené směrnice;
- uložit Slovinské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. V souladu s článkem 14 směrnice 1999/31/ES (dále jen „směrnice“) měly členské státy přijmout opatření, aby stávající skládky – tzn. „povolené skládky nebo skládky, které [byly] v období provádění [...] směrnice již provozovány“, tj. 16. července 2001 (v případě Slovinska 1. května 2004, kdy přistoupilo k Evropské unii) – byly posouzeny s ohledem na požadavky směrnice a aby na základě tohoto posouzení byly buď neprodleně uzavřeny, nebo se určilo, že splňují požadavky směrnice do konce přechodného osmiletého období, které uplynulo 16. července 2009. Tato lhůta se vztahuje i na Slovinsko, kterému smlouvou o přistoupení nepřiznaly v tomto ohledu žádné přechodné období.
2. S ohledem na prohlášení Slovinské republiky v rámci postupu před zahájením soudního řízení a vzhledem k rozhodnutím slovinských správních orgánů, která vyplývají z jednotlivých povolení k provozování zařízení během postupu uzavření a následné péče o skládku, Komise správně uvádí, že pokud jde o sedm skládek (Mislinjska Dobrava, Volče, Izola, Dragonja, Dvori, Mozelj, Tuncovec – OKP), uzavírací práce stále probíhají, což je důvod, proč Komise konstatuje, že pokud jde o tyto skládky, Slovinská republika dosud nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 14 písm. b) směrnice.

3. Na základě analýzy všech dostupných informací a vzhledem k prohlášením Slovinské republiky v rámci postupu před zahájením soudního řízení, jakož i z důvodu neexistence důkazu svědčícího o opaku, je patrné, že v případě pěti skládek (Bočna – Podhom, Dogoše, Mala gora, Tuncovec – steklarna a Stara vas) – navzdory tvrzení Slovinské republiky, že uzavření bylo již ve většině případů dokončeno – ještě nebylo vydáno konečné rozhodnutí o uzavření, jak to vyžaduje čl. 14 písm. b) ve spojení s čl. 13 písm. b) směrnice. Z tohoto důvodu tedy Komise konstatuje, že Slovinská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 14 písm. b) směrnice, i pokud jde o těchto pět skládek.
 4. Na základě analýzy všech dostupných informací a vzhledem k prohlášením Slovinské republiky v rámci postupu před zahájením soudního řízení, jakož i z důvodu neexistence důkazu svědčícího o opaku, je patrné, že v případě osmi skládek (Dolga vas, Jelšane, Stara gora, Rakek – Pretržje, Lokovica, Dolga Poljana, Bukovžlak-Cinkarna, Suhadole) ještě nebylo vydáno konečné rozhodnutí o uzavření, jak to vyžaduje čl. 14 písm. b) ve spojení s čl. 13 písm. b) směrnice, a že uzavírací práce stále probíhají. Z tohoto důvodu tedy Komise konstatuje, že Slovinská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 14 písm. b) směrnice, i pokud jde o těchto osm skládek.
 5. Slovinská republika nikdy nepředložila sebemenší důkaz o tom, že by v případě skládky Ostri Vrh bylo vydáno ekologické povolení k dalšímu provozování výše uvedeného zařízení před uplynutím lhůty pro odpověď na doplňující odůvodněné stanovisko (nebo do dne podání této žaloby), čímž by tak Slovinská republika splnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 14 písm. c). Komise mimoto konstatuje, že z povolení k provozování zařízení během postupu uzavření a po uzavření získaného *a posteriori* vyplývá, že uzavírací práce stále probíhají a mají být ukončeny do 30. května 2019, z čehož vyplývá, že Slovinská republika v žádném případě nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 14 směrnice.
-

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2017 – Laufen Austria v. Komise

(Věc T-411/10) ⁽¹⁾

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh se zařízením a pevnými součástmi koupelen — Rozhodnutí o tom, že byl porušen článek 101 SFEU a článek 53 Dohody o EHP — Pokuty — Uložení povinnosti mateřské a dceřiné společnosti zaplatit pokutu společně a nerozdílně — Horní hranice ve výši 10 % obrátu — Výpočet horní hranice pouze na základě obrátu dceřiné společnosti za období protiprávního jednání před tím, než ji nabyla mateřská společnost“

(2017/C 357/09)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Laufen Austria AG (Wilhelmsburg, Rakousko) (zástupce: E. Navarro Varona, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre, F. Jimeno Fernández a F. Castilla Contreras, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na základě článku 263 SFEU směřující zaprvé k částečnému zrušení rozhodnutí Komise C(2010) 4185 final ze dne 23. června 2010 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39092 – zařízení a pevné součásti koupelen), a zadruhé návrh na snížení pokuty uložené žalobkyni tímto rozhodnutím.

Výrok rozsudku

- 1) Část pokuty uložená Laufen Austria AG, za kterou je osobně odpovědná vzhledem k protiprávnímu jednání, jehož se dopustila v období od 12. října 1994 do 28. října 1999, činí 4 788 001 eur.
- 2) Společnost Laufen Austria a Evropská komise ponесou každá vlastní náklady řízení vynaložené v řízení před Tribunálem a Soudním dvorem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301, 6.11.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2017 – Bayerische Motoren Werke v. Komise

(Věc T-671/14) ⁽¹⁾

„Státní podpory — Regionální investiční podpory — Podpora ze strany Německa ve prospěch velkého investičního projektu společnosti BMW v Lipsku týkajícího se výroby dvou modelů elektrických automobilů (i3 a i8) — Rozhodnutí prohlašující podporu za zčásti slučitelnou a zčásti neslučitelnou se společným trhem — Článek 107 odst. 3 písm. c) SFEU — Článek 108 odst. 2 a 3 SFEU — Pobídkový účinek podpory — Nezbytnost podpory“

(2017/C 357/10)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bayerische Motoren Werke AG (Mnichov, Německo) (zástupci: M. Rosenthal, G. Drauz a M. Schütte, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně F. Erlbacher, T. Maxian Rusche a R. Sauer, poté T. Maxian Rusche a R. Sauer, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobkyni: Freistaat Sachsen (Německo) (zástupci: T. Lübbig a K. Gaßner, advokáti)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2014) 4531 final ze dne 9. července 2014 o státní podpoře SA.32009 (11/C) (ex 10/N), kterou Spolková republika Německo zamýšlí poskytnout společnosti BMW AG na velký investiční projekt v Lipsku

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnost Bayerische Motoren Werke AG ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*
- 3) *Freistaat Sachsen ponese vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 439, 8.12.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. září 2017 – VM v. EUIPO – DAT Vermögensmanagement (Vermögensmanufaktur)

(Věc T-374/15) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie Vermögensmanufaktur — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 52 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009“

(2017/C 357/11)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: VM Vermögens-Management GmbH (Düsseldorf, Německo) (zástupci: T. Dolde a P. Homann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Hanne, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: DAT Vermögensmanagement GmbH (Baldham, Německo) (zástupce: H.-G. Stache, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. dubna 2015 (věc R 418/2014-5), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi DAT Vermögensmanagement a VM Vermögens-Management.

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*
2. *Společnost VM Vermögens-Management GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).*
3. *Společnost DAT Vermögensmanagement GmbH ponese vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 302, 14.9.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. září 2017 – AlzChem v. Komise(Věc T-451/15) ⁽¹⁾**„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty související s řízením o kontrole státních podpor — Zamítnutí přístupu — Výjimka týkající se ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu — Povinnost provést konkrétní a individuální přezkum — Převažující veřejný zájem“**

(2017/C 357/12)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: AlzChem AG (Trostberg, Německo) (zástupci: původně A. Borsos a J. Guerrero Pérez, poté A. Borsos, J. Guerrero Pérez a I. Georgiopoulos, avocats)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Buchet, M. Konstantinidis a L. Armati, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 26. května 2015, jímž byl žalobkyni zamítnut přístup k dokumentům souvisejícím s řízením o kontrole státních podpor.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) AlzChem AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 320, 28.9.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. září 2017 – Aldi v. EUIPO – Rouard (GOURMET)(Věc T-572/15) ⁽¹⁾**„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie GOURMET — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie ORIGINE GOURMET — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Pozastavení správního řízení — Pravidlo 20 odst. 7 písm. c) nařízení (ES) č. 2868/95“**

(2017/C 357/13)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Německo) (zástupci: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen a N. Bertram, avocats)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Eberl et M. Fischer, zmocněnci)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO: Pierre-André Rouard (Madrid, Španělsko)(zástupce: P. Merino Baylos, avocat)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. července 2015 (věc R 1985/2013-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi p. Rouardem a Aldi.

Výrok

1. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví ze dne 24. července 2015 (věc R 1985/2013-4) je zrušeno.
2. EUIPO ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady vynaložené Aldi GmbH & Co. KG.

(¹) Úř. věst. C 389, 23.11.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. září 2017 – Gillet v. Komise

(Věc T-578/16) (¹)

„Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — Bývalý zaměstnanec podle belgického práva — Náhrada použitelná na základě článků 6 a 7 rozhodnutí C(2005) 1287 — Nový výpočet výše náhrady správním orgánem v rámci aktualizace řídicích postupů — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Čistě potvrzující akt — Povinnost uvést odůvodnění — Vrácení neoprávněně vyplacených částek“

(2017/C 357/14)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evelyne Gillet (Brusel, Belgie) (zástupce: C. Mourato, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Berscheid a C. Berardis-Kayser, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh zakládající se na článku 270 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 12. prosince 2014 a ze dne 9. dubna 2015, jakož i následných výplatních pásek, kterými se snižuje výše náhrady vyplácené žalobkyni, která byla zaměstnána na základě pracovní smlouvy na dobu neurčitou podle belgického práva, a kterým bylo rozhodnuto o vrácení přeplatku.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské komise ze dne 9. dubna 2015 se zrušuje v rozsahu, v němž se týká vrácení částky 3 959,38 eur na základě článku 85 služebního řádu úředníků Evropské unie a článku 116 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Paní Évelyne Gillet ponese vlastní náklady řízení.
- 4) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 145 ze dne 25. 4. 2016 (věc původně vedená u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-7/16 a předaná k Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016).

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2017 – Siragusa v. Rada(Věc T-678/16 P) ⁽¹⁾**„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Skončení služebního poměru — Žádost o odchod do důchodu — Změna ustanovení služebního řádu po podání žádosti — Zrušení dřívějšího rozhodnutí — Právní kvalifikace napadeného rozhodnutí“**

(2017/C 357/15)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Sergio Siragusa (Brusel, Belgie) (zástupci: T. Bontinck a A. Guillerme, advokáti)

Další účastníci řízení: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a M. Veiga, zmocněnci) a Evropský parlament (zástupkyně: M. Dean a D. Nessaf, zmocněnkyně)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 13. července 2016, Siragusa v. Rada (F-124/15, EU:F:2016:147), znějící na zrušení tohoto usnesení.

Výrok

- 1) Usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 13. července 2016, Siragusa v. Rada (F-124/15), se zrušuje.
- 2) Věc se vrací jinému senátu Tribunálu, než který rozhodl o tomto kasačním opravném prostředku.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 419, 14. 11. 2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 8. září 2017 – Louvers Belgium v. Komise(Věc T-835/16) ⁽¹⁾**„Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody — Veřejné zakázky na zboží a služby — Zadávací řízení — Dodání interiérových záclon, závěsů a rolet a poskytování montážních, čistících a údržbových služeb — Odmítnutí nabídky uchazeče — Zrušení řízení — Nevydání rozhodnutí ve věci samé — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“**

(2017/C 357/16)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Louvers Belgium Co. (Zaventem, Belgie) (zástupkyně: V. Lejeune, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: O. Verheecke a A. Katsimerou, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 19. září 2016 neudělit žalobkyni veřejnou zakázku OIB.02/PO/2016/012/703 a návrh na základě článku 268 SFEU znějící na přiznání náhrady škody, která žalobkyni údajně vznikla v důsledku pochybení, jichž se Komise dopustila v rámci tohoto zadávacího řízení.

Výrok

- 1) *Není namístě rozhodnout o návrhu na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 19. září 2016 neudělit společnosti Louvers Belgium Co. veřejnou zakázku OIB.02/PO/2016/012/703 ani o návrhu na náhradu škody v rozsahu, v němž se týká údajného ušlého zisku v důsledku neudělení zakázky.*
- 2) *Návrh na náhradu škody se zamítá jako po právní stránce zjevně zcela neopodstatněný v rozsahu, v němž se týká nákladů a výdajů souvisejících s účastí společnosti Louvers Belgium Co. na zadávacím řízení OIB.02/PO/2016/012/703.*
- 3) *Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 30. 1. 2017.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 29. srpna 2017 – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie v. Komise

(Věc T-451/17 R)

„Řízení o předběžných opatřeních — Výpočet emisí skleníkových plynů — Bionafta — Sdělení Evropské komise BK/abd/ener.c.1(2017)2122195 — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“

(2017/C 357/17)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie e. V. (Berlín, Německo) (zástupci: R. Stein, P. Friton a H.-J. Prieß, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Becker, J.-F. Brakeland a K. Talabér-Ritz, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na předběžné opatření podaný na základě článků 278 a 279 SFUE, směřující k tomu, aby byl nařízen odklad vykonatelnosti sdělení Komise ze dne 27. dubna 2017 BK/abd/ener.c.1(2017)2122195.

Výrok

- 1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Žaloba podaná dne 18. srpna 2017 – PC v. EASO

(Věc T-181/17)

(2017/C 357/18)

Jednací jazyk: finština

Účastníci řízení

Žalobkyně: PC (zástupce: L. Railas, advokát)

Žalovaný: Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál uložil EASO, aby:

- vzal zpět a zničil písemnost, snižující lidskou důstojnost, z odůvodněného rozhodnutí ze dne 15. června 2016, jakož i přijal nové rozhodnutí vztahující se ke zpětně datovanému rozhodnutí EASO/ED/2015/358 a rozhodnutí o propuštění EASO/HR/2015/607, které bylo přijato na jeho základě, jejichž zrušení navrhla žalobkyně v žalobě ve věci T-610/16;
- zničil zvláštní osobní spis a vedl o žalobkyni jen osobní spis ve smyslu článku 26 služebního řádu úředníků Evropské unie, jehož obsah je slučitelný se služebním řádem, jakož i zničil v osobním spisu žalobkyně ručně psané podklady, které do spisu nepatří a které nelze zcela jistě identifikovat;
- přezkoumal proces vzniku dokumentu EASO/ED/2015/358, jakož i uložil správní radě EASO, aby na základě čl. 29 [odst. 1] písm. b) a čl. 31 odst. 6 nařízení č. 439/2010 o zřízení EASO přijala opatření z důvodu nesprávného úředního postupu EASO, jakož i zaplatil žalobkyni náhradu škody ve výši 30 000 eur za porušení čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie, spočívající v tom, že EASO přijal individuální opatření, které by se mohlo nepříznivě dotknout žalobkyně;
- přezkoumal obtěžování na pracovišti vůči žalobkyni, jakož i uložil EASO a správní radě EASO provést opatření vůči osobám odpovědným za obtěžování na pracovišti a zaplatit žalobkyni částku 30 000 eur za tento dlouhotrvající správní přestupek;
- zkoumal předání důvěrných písemností týkajících se žalobkyně nepovolaným třetím osobám, jakož i uložil EASO a správní radě EASO přijmout opatření vůči osobám odpovědným za předání písemností a zaplatit žalobkyni částku 20 000 eur za správní přestupek;
- zkoumal porušení Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie, jakož i uložil EASO a správní radě EASO přijmout opatření vůči osobám odpovědným za porušení tohoto protokolu a zaplatit žalobkyni částku 20 000 eur za správní přestupek;
- obnovil pracovní poměr žalobkyně, který trval pět let, a to tím způsobem, že trvá nadále za úplatu a bez přerušení, jakož i uložil EASO, aby žalobkyni zaplatil z titulu náhrady škody odměnu, příspěvky a odvody na důchodové zabezpečení hrazené zaměstnavatelem za období, během kterého žalobkyně nezastávala své pracovní místo, až do obnovení jejího pracovního poměru;
- podpůrně pro případ, že pracovní poměr žalobkyně nelze obnovit, zaplatil žalobkyni odměnu, příspěvky a odvody na důchodové zabezpečení hrazené zaměstnavatelem za období pěti let;
- zaplatil žalobkyni částku 30 000 eur jako náhradu za vzniklou nemateriální újmu, tedy za příkoří, které utrpěla tím, jakým způsobem uplatnil EASO právo být slyšen v rozporu se smyslem čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a
- nahradil žalobkyni vzniklé náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. Zprvce byla žalobkyně opakovaně a systematicky vystavena obtěžování na pracovišti, prováděného a řízeného jejím nadřízeným. To vedlo například k neobvyklým pracovním podmínkám ve zkušební lhůtě, v jejímž rámci tudíž chyběla upřímnost a nestrannost a která se vyznačovala autoritativním přístupem, manipulací a veřejně vyjadřovanou nevěcnou kritikou žalobkyně.
2. Zadruhé obsahuje odůvodněné rozhodnutí EASO/HR/2016/525 písemnost zakládající se na anonymních tvrzeních, která nijak nesouvisí s ukončením pracovního poměru žalobkyně a která není ani součástí osobního spisu žalobkyně.

3. Zatřetí odňal EASO žalobkyni možnost bránit se tím, že nechal vyhotovit se zpětnou platností dokument EASO/ED/2015/358 a porušil čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie.
4. Začtvrté EASO očerňoval žalobkyni i mimo EASO tím, že například zaslal evropskému veřejnému ochránci práv odůvodněné rozhodnutí EASO/HR/2016/525, obsahující neodůvodněnou, irelevantní a nepotvrzenou písemnost týkající se žalobkyně.
5. Zapáté poskytuje EASO v rozporu s čl. 17 a 19 Služebního řádu úředníků Evropské unie důvěrné písemnosti týkající se žalobkyně třetím osobám, které nejsou oprávněny nahlížet do těchto písemností.
6. Zašesté porušil EASO pravidla soudržnosti spisů, neboť vede dva různé osobní spisy týkající se žalobkyně a v rozporu s článkem 26 služebního řádu úředníků Evropské unie odmítá uznat jako relevantní i údaje z nedůvěrného osobního spisu.

Žaloba podaná dne 15. července 2017 – TK v. Parlament

(Věc T-446/17)

(2017/C 357/19)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: TK (zástupce: L. Levi, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— rozhodl, že žaloba je přípustná a opodstatněná,

a z toho důvodu:

- zrušil rozhodnutí předsedy Evropského parlamentu ze dne 26. srpna 2016 o zamítnutí žádosti žalobkyně ze dne 28. dubna 2016,
- v případě potřeby zrušil rozhodnutí předsedy Evropského parlamentu ze dne 5. dubna 2017 o zamítnutí stížnosti žalobkyně z 25. listopadu 2016,
- uložil žalovanému, aby zaplatil náhradu škody, která má být stanovena ex aequo et bono ve výši 25 000 eur jako náhrada vzniklé újmy;
- zrušil rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 26. dubna 2017 o zamítnutí stížnosti ze dne 16. ledna 2017, jelikož jím nebyla nahrazena nemajetková újma žalobkyně, a uložil žalovanému zaplatit náhradu škody, která má být stanovena ex aequo et bono ve výši 25 000 eur jako náhrada vzniklé újmy;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva hlavní žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, pokud jde o rozhodnutí ze dne 26. srpna 2016 a ze dne 5. dubna 2017, je složen ze tří částí:
 - pokud jde o návrh na zrušení rozhodnutí o zamítnutí první stížnosti ze dne 28. dubna 2016, vychází první žalobní důvod z porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), z porušení článku 296 SFEU, z porušení čl. 25 odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) a z porušení povinnosti postupovat s řádnou péčí;
 - pokud jde o návrh na zrušení rozhodnutí o zamítnutí druhé stížnosti ze dne 28. dubna 2016, vychází první žalobní důvod z porušení čl. 2 odst. 2 přílohy IX služebního řádu a z porušení článku 41 Listiny;

— pokud jde o návrh na náhradu škody, žalobkyně uvádí, že rozhodnutí jí způsobily nemajetkovou újmu, kterou není možné napravit zrušením napadených rozhodnutí.

2. Druhý žalobní důvod, pokud jde o rozhodnutí ze dne 26. dubna 2017, vychází z porušení článku 41 Listiny, kterého se měl dopustit žalovaný, a jeho povinnosti odůvodnění a povinnosti postupovat s řádnou péčí v rozsahu, v němž žalovaný uvádí, že rozhodnutí, které žalobkyně napadla stížností, bylo zrušeno, a bylo přijato rozhodnutí o zahájení vyšetřování, a v rozsahu, v němž žalovaný z uvedeného vyvodil závěr, že nebylo možné vyhovět žádosti žalobkyně o náhradu škody. Žalobkyně má rovněž za to, že prokázala, že jí byla způsobena oddělitelná újma, kterou není možné napravit zrušením napadeného rozhodnutí. Podle jejího názoru je proto na žalovaném, nejen aby zrušil rozhodnutí napadené stížností, ale i nahradil tuto újmu.

Žaloba podaná dne 18. července 2017 – Eurosupport – Fineurop support v. EIGE

(Věc T-450/17)

(2017/C 357/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eurosupport – Fineurop support Srl (Milán, Itálie) (zástupce: M. Velardo, advokát)

Žalovaný: Evropský institut pro rovnost žen a mužů (EIGE)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí ze dne 8. května 2017, kterým byla odmítnuta nabídka žalobkyně v zadávacím řízení EIGE/2017/OPER/04 „Female Genital Mutilation: Estimating Girls at Risk“, a následná rozhodnutí, jimiž byla vybrána nabídka jiného uchazeče a byla mu udělena zakázka;
- uložil žalovanému zaplatit žalobkyni náhradu škody navýšenou o 8 % úrok, nebo alternativně odškodnění navýšené o 8 % úrok;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení zásady rovného zacházení, zásady transparentnosti, zásady jednání s náležitou péčí a povinnosti chránit důvěrné informace, jakož i z nesprávného právního posouzení.
2. Druhý žalobní důvod vychází z nekonzistentnosti základu pro hodnotící rozhodnutí a porušení zásady proporcionality při posuzování nabídky žalobkyně.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení práva na řádnou správu.

Žaloba podaná dne 1. srpna 2017 – Portugalsko v. Komise

(Věc T-474/17)

(2017/C 357/21)

Jednací jazyk: portugalština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão, J. Saraiva de Almeida, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise C(2017) 4136 ze dne 26. června 2017, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), a to v rozsahu, v němž z financování Unii vylučuje Portugalskem vykázané výdaje související s údajným nedodržením stropů a platebních lhůt.
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení ustanovení článku 11 nařízení Komise (ES) č. 885/2006 ze dne 21. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o akreditaci platebních agentur a dalších subjektů a schválení účetní závěrky EZZF a EZFRV (Úř. věst. 2006, L 171, s. 90).
2. Důvod žalobní důvod vycházející z porušení článku 8 Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. 2009, L 30, s. 16).
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 31 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. 2005, L 209, s. 1).
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 9 odst. 3 a článku 17 nařízení Komise (ES) č. 968/2006 ze dne 27. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 320/2006, kterým se zavádí dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu ve Společenství (Úř. věst. 2006, L 176, s. 32).

Žaloba podaná dne 27. července 2017 – Arysta LifeScience Netherlands v. Komise

(Věc T-476/17)

(2017/C 357/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Arysta LifeScience Netherlands BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: C. Mereu a M. Grunchard, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- zrušil napadené nařízení⁽¹⁾;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení.

— Žalobkyně tvrdí, že se žalovaná dopustila v několika případech zjevně nesprávného posouzení; žalovaná jednala nedůvodně, když nepříkládala dostatečný a náležitý význam faktorům, které jsou specifické pro konkrétní případ diflubenzuronu; žalovaná rovněž nezávažila načasování dvou regulačních postupů ani nové dostupné údaje; žalovaná důkladně a nestranně neposoudila všechny individuální skutečnosti a faktory tohoto případu.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu: žalovaná nezaručila žalobkyni možnost řádně a účinně předložit vlastní názory v průběhu přezkumného řízení.

3. Třetí žalobní důvod vychází z přijetí napadeného nařízení *ultra vires*: žalovaná jednala *ultra vires*, neboť Evropská agentura pro chemické látky („ECHA“) je jediným orgánem, který je legálně nadán pravomocí provádět klasifikaci a překlasifikování látek, jak je stanoveno v nařízení 1272/2008⁽¹⁾, a nikoli žalovaná.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z nepřiměřenosti napadeného nařízení: napadené nařízení je nepřiměřené, protože žalovaná si mohla vybrat opatření a volba spočívající v přijetí napadeného nařízení omezujícího používání diflubenzuronu na nejdle plodiny vede ke znevýhodnění, které je v poměru ke sledovaným cílům nepřiměřené.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/855 ze dne 18. května 2017, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 540/2011, pokud jde o podmínky schválení účinné látky diflubenzuronu (Úř. věst. 2017, L 128, s. 10).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. 2008, L 353, s. 1).

Žaloba podaná dne 3. srpna 2017 – Řecko v. Komise

(Věc T-480/17)

(2017/C 357/23)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Řecká republika (zástupci: G. Kanellopoulos a A. Vassilopoulou)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 26. června 2017 v rozsahu, v němž v rámci schvalování souladu vylučuje z financování Evropské unie výdaje Řecké republiky v celkové výši 1 182 054,72 eur prostřednictvím paušální sazby finančních oprav uložených za vytýkané nedostatky při uplatňování podmínečnosti na základě Evropského záručního zemědělského fondu (EZZF) a Evropského fondu pro rozvoj venkova (EFRV) pro roky 2012, 2013 a 2014, v souladu s uvedenými skutečnostmi a žalobními důvody; a

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První důvod vychází z toho, že finanční oprava byla uložena v rozporu s pravidly, je stížena nesprávným posouzením skutkového stavu, nedostatečným odůvodněním a nepřesností, a porušuje zásadu řádné správy a zásadu spravedlnosti a přiměřenosti, přičemž žalobkyně v první části důvodu podrobně popisuje vytýkané nedostatky jednotlivých aspektů kontroly požadavků na hospodaření č. 1 (podle směrnice 91/676/EHS „nitraty“) a zvláštních aspektů kontroly minimálních požadavků týkajících se používání hnojiv a přípravků na ochranu rostlin; ve druhé části důvodu žalobkyně uvádí vytýkané nedostatky analýzy rizik.

2. Druhý důvod vychází z nedostatku odůvodnění, nesprávného skutkového posouzení a z porušení zásady proporcionality v části napadeného rozhodnutí, která odmítá přesný výpočet finančního dopadu zjištěných nedostatků, za předpokladu, že jsou správně zjištěny, ze strany řeckých orgánů s ohledem na doporučení smírčího orgánu Komise.

Žaloba podaná dne 3. srpna 2017 – UE v. Komise

(Věc T-487/17)

(2017/C 357/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: UE (zástupci: S. Rodrigues a A. Tymen, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 4. října 2016 o zamítnutí návrhů žalobkyně ze dne 14. října 2013,
- v případě potřeby zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 26. dubna 2017 o zamítnutí stížnosti žalobkyně ze dne 5. ledna 2017,
- přiznal žalobkyni náhradu nemajetkové a majetkové újmy způsobené žalovanou, která je ohodnocena na částku 120 000 eur (nemajetková újma), 748 800 eur (ušlý zisk) a 576 000 eur (ztráta důchodu),
- přiznal žalobkyni náhradu újmy způsobené v průběhu a v důsledku šetření obtěžování, která je ohodnocena na částku 50 000 eur,
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení zásady řádné správy, porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, porušení práva být slyšen a porušení zásady kontradiktornosti.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, věcných chyb a porušení článku 35 druhé věty Listiny základních práv Evropské unie.

Žaloba podaná dne 7. srpna 2017 – Corra González a další v. SRB

(Věc T-511/17)

(2017/C 357/25)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: José María Francisco Corra González (Madrid, Španělsko) a sedm dalších žalobců (zástupci: C. de Santiago Álvarez a J. Redondo Martín, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- určil, že SRB tím, že vydal rozhodnutí přijaté na výkonném zasedání dne ze 7. června 2017 (SRB/EES/2017/08), kterým se přijímá program řešení krize ve vztahu k finanční instituci Banco Popular Español, S.A., porušil evropské právo;
- v důsledku toho zrušil uvedený akt i následné prováděcí akty, které SRB případně přijal, a to vše s účinky *ex tunc*.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavními argumentům uvedeným ve věcech T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-481/17; Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-482/17; Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí; T-483/17, García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí; T-484/17, Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí; T-497/17, Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí.

Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Imasa, Ingeniería y Proyectos v. Komise a SRB

(Věc T-516/17)

(2017/C 357/26)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Imasa, Ingeniería y Proyectos, S.A. (Oviedo, Španělsko) (zástupci: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín a B. Fernández García, advokáti)

Žalovaní: Evropská komise a Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál zrušil:

- rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí přijaté výkonném zasedání dne ze 7. června 2017 (SRB/EES/2017/08), kterým se přijímá program řešení krize ve vztahu k Banco Popular Español, S.A.;
- rozhodnutí Komise (EU) 2017/1246 ze dne 7. června 2017, kterým se schvaluje program řešení krize pro Banco Popular Español, S.A.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavními argumentům uvedeným ve věcech T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-481/17; Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-482/17; Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí; T-483/17, García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí; T-484/17, Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí; T-497/17, Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí.

Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Grúas Roxu v. Komise a SRB**(Věc T-517/17)**

(2017/C 357/27)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Grúas Roxu S.A. (Meres, Španělsko) (zástupci: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín a B. Fernández García, advokáti)

Žalovaní: Evropská komise a Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál zrušil:

- rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí přijaté výkonném zasedání dne ze 7. června 2017 (SRB/EES/2017/08), kterým se přijímá program řešení krize ve vztahu k Banco Popular Español, S.A.;
- rozhodnutí Komise (EU) 2017/1246 ze dne 7. června 2017, kterým se schvaluje program řešení krize pro Banco Popular Español, S.A.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uvedeným ve věcech T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-481/17; *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-482/17; *Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*; T-483/17, *García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*; T-484/17, *Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí*; T-497/17, *Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*, a T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*.

Žaloba podaná dne 7. srpna 2017 – Folch Torrela a další v. Komise a SRB**(Věc T-524/17)**

(2017/C 357/28)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Ángel Folch Torrela (Terrassa, Španělsko) a dalších 42 žalobců (zástupci: V. Clavell Hernández, C. de Santiago Álvarez a J. Redondo Martín, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobci navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že SRB tím, že vydal rozhodnutí SRB/EES/2017/08 přijaté na výkonném zasedání dne ze 7. června 2017 a kterým se přijímá program řešení krize ve vztahu k finanční instituci Banco Popular Español, S.A., porušil evropské právo;
- v důsledku toho zrušil uvedený akt i následné prováděcí akty, které SRB případně přijal, a to vše s účinky *ex tunc*.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uvedeným ve věcech T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-481/17; Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-482/17; Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí; T-483/17, García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí; T-484/17, Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí; T-497/17, Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí.

Žaloba podaná dne 7. srpna 2017 – Taberna Ángel Sierra a další v. SRB

(Věc T-525/17)

(2017/C 357/29)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Taberna Ángel Sierra, SL (Madrid, Španělsko) a dalších 17 žalobců (zástupce: P. Rúa Sobrino, advokát)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobci navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- určil, že články 18 a 29 nařízení (EU) č. 806/2014 jsou protiprávní a nepoužitelné;
- uložil SRB náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 7. června 2017 (SRB//EES/2017/08), kterým se schvaluje program řešení krize Banco Popular Español S.A.

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uplatněným ve věcech T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, T-483/17, García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, T-484/17, Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-497/17, Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí.

Žaloba podaná dne 11. srpna 2017 – Coral Venture v. SRB

(Věc T-532/17)

(2017/C 357/30)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Coral Venture, S.L. (Madrid, Španělsko) (zástupkyně: M. Niño Camazón, advokátka)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- připustil žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí přijatého SRB dne ze 7. června 2017 (SRB/EES/2017/08), kterým bylo rozhodnuto o vyhlášení řešení krize ve vztahu k instituci Banco Popular a schválen program řešení krize, obsahující opatření k řešení krize použitelná na tuto instituci, a příslušným procením postupem vyhověl návrhovým žádáním v plném rozsahu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uvedeným ve věcech T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-481/17; Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-482/17; Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí; T-483/17, García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí; T-484/17, Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí; T-497/17, Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí.

Žaloba podaná dne 12. srpna 2017 – Troszczynski v. Parlament

(Věc T-550/17)

(2017/C 357/31)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mylène Troszczynski (Noyon, Francie) (zástupce: F. Wanger, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017 o žádosti o zbavení imunity Mylène Troszczynski 2017/2019(IMM);
- uložil Evropskému parlamentu zaplatit Mylène Troszczynski částku 35 000 eur jako náhradu způsobené nemajetkové újmy;
- uložil Evropskému parlamentu zaplatit Mylène Troszczynski částku 5 000 eur jako náhradu přiznatelných nákladů řízení;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 8 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie (Úř. věst. 2010, C 83, s. 266, dále jen „Protokol“).
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 9 Protokolu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení a zásady řádné správy.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu a protiprávnosti napadeného rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 17. srpna 2017 – Liaño Reig v. SRB

(Věc T-557/17)

(2017/C 357/32)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Carmen Liaño Reig (Alcobendas, Španělsko) (zástupce: F. López Antón, advokát)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- na základě úvah v bodě 3.1 až 3.4 žaloby zrušil akt podle čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí, kterým se nařizuje konverze dluhopisů vydaných BPE Financiaciones, SA, s číslem ISIN XS0550098569, identifikovaných jako #4, na akcie nové emise společnosti Banco Popular Español, S.A., kapitálového nástroje úrovně 2, neboť uvedený akt je neopodstatněný a v rozporu s nařízením a s Listinou základních práv Evropské unie;
- vzhledem k tomu, že v souladu s bodem 91 odůvodnění a čl. 85 odst. 4 poslední odrážkou směrnice se zrušení rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize neovlivňuje správní akty nebo pozdější úkony učiněné na základě zrušeného rozhodnutí, v případě, že Tribunál vyhoví předchozímu návrhovému žádání, uložil Jednotnému výboru pro řešení krizí (SRB), v souladu s čl. 87 odst. 3 nařízení, nahradit žalobkyni ztrátu utrpěnou v důsledku zrušení rozhodnutí uvedeného v předchozím bodě.

Pro tento účel je ztráta utrpěná žalobkyní vyčíslena na částku 50 000 eur odpovídající nominální hodnotě dluhopisu se splatností 22. října 2020 vydaného BPE Financiaciones, S.A, s číslem ISIN XS0550098569, který patřil ke dni přijetí rozhodnutí žalobkyni, navýšená o úroky s pevnou roční sazbou 6,873 %, které by dluhopis vynášel ode dne 7. června 2017 (datum přijetí rozhodnutí) do dne 22. října 2020 (datum splatnosti dluhopisu), přičemž nominální hodnota dluhopisu a úroky jsou aktualizovány ke skutečnému dni zaplacení;

- podpůrně k návrhovým žádáním uvedeným v předchozích bodech a ja ke uvedeno v bodě 3.5 žaloby, aby SRB uložil vyplatit náhradu škody utrpěnou žalobkyní ve výši rovnající se částce, kterou by žalobkyně obdržela jako majitelka dluhopisu označeného ISIN XS0550098569 a vydaného BPE Financiones, S.A., pokud by uvedená společnost byla zlikvidována ke dni přijetí rozhodnutí v důsledku řádného insolvenčního řízení, a s hledem na to, že žalobkyně neobdržela kompenzaci či protiplnění ani v důsledku převedení uvedeného dluhopisu na akcie nové emise Banco Popular Español, S.A., ani z titulu převedení uvedených akcií na Banco Santander, S.A.;
- v případě, že nejsou (jak si myslí žalobkyně) splněna kritéria stanovená španělským právem pro zahájení řádného insolvenčního řízení proti společnosti BPE Financiaciones, SA, které by vedlo k likvidaci společnosti ke dni přijetí rozhodnutí, stanoví se částka, kterou má žalobkyně obdržet, ve výši 50 000 eur a odpovídá nominální hodnotě uvedeného dluhopisu vydaného společností BPE Financiaciones, SA;
- v případě, že jsou splněna kritéria stanovená španělským právem pro zahájení řádného insolvenčního řízení proti společnosti BPE Financiaciones, SA, které by vedlo k likvidaci společnosti ke dni přijetí rozhodnutí, je požadovaná částka stanovena ve výši, která vyplývá z posouzení, které musí být provedeno v souladu s čl. 20 odst. 16 až 18 nařízení;
- podpůrně, na základě úvah vyjádřených v bodě 3.6 žaloby, uložit SRB, aby žalobkyni nahradil poměrnou částku, která by jí příslušela, pokud by všechny dluhopisy vydané společností Banco Popular Español, SA, které nebyly konvertovány na akcie uvedené společnosti a které existovaly ke dni přijetí rozhodnutí, byly konvertovány na akcie společnosti Banco Popular Español, SA, v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uplatněným ve věcech T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-483/17, *García Suárez a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-484/17, *Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-497/17, *Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, a T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*.

Žaloba podaná dne 22. srpna 2017 – UG v. Komise

(Věc T-571/17)

(2017/C 357/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: UG (zástupci: M. Richard a P. Junqueira de Oliveira, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. května 2017 (N° R/40/17) a všechna podpůrná rozhodnutí;
- nařídil opětovné přijetí žalobkyně;
- uložil Evropské komisi náhradu ušlých platů a náhradu škody ve výši 40 000 eur;
- zrušil protiprávní zdanění příjmu;
- vyplatil částku 6 818,81 eur z titulu přeplatků na protiprávně vybrané dani z příjmu;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení a náhradu nákladů na právního zástupce, předběžně vyčíslené na 10 000 eur.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práva být slyšen, jelikož Komise zorganizovala cosi, co pouze připomínalo řízení předcházející propuštění.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z věcných chyb, kterými je stíženo napadené rozhodnutí, jelikož odůvodnění, na kterém je založeno, je nepřesné, nereálné a není spolehlivé.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z překročení pravomoci, jelikož Komise propustila žalobkyni údajně z důvodu její činnosti v odborech a proto, že čerpala rodičovskou dovolenou.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení článku 42 služebního řádu, ustanovení 5.4 Revidované rámcové dohody o rodičovské dovolené, jak vychází ze směrnice Rady 2010/18/EU ze dne 8. března 2010, kterou se provádí revidovaná rámcová dohoda o rodičovské dovolené uzavřená mezi organizacemi BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP a EKOS a zrušuje se směrnice 96/34/ES (Úř. věst. 2010, L 68, s. 13), článku 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství – Společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise o zastupování zaměstnanců (Úř. věst. 2002, L 80, s. 29), jakož i přílohy IX služebního řádu, jelikož nebylo dodrženo disciplinární řízení.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z nepřiměřenosti sankce.

Žaloba podaná dne 24. srpna 2017 – Mas Que Vinos Global v. EUIPO – JESA (EL SEÑORITO)

(Věc T-576/17)

(2017/C 357/34)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mas Que Vinos Global, SL (Dobarrios, Španělsko) (zástupkyně: M. Sanmartín Sanmartín, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Jose Estevez, SA (JESA) (Jerez de la Frontera, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „EL SEÑORITO“ – Příhláška č. 13 502 166

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. června 2017 ve věci R 1775/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil;

— rozhodl, že EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Dovolávané žalobní důvody

— Porušení článků 42, 60, 63, 75 a 76, jakož i čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 4. září 2017 – Demp v. EUIPO (znázornění šedé a žluté barvy)

(Věc T-595/17)

(2017/C 357/35)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Demp BV (Vianen, Nizozemsko) (zástupce: C. Gehweiler, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Barevná ochranná známka (znázornění šedé a žluté barvy) – Příhláška č. 15 439 987

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. července 2017, ve věci R 1624/2016-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a článku 4 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 5. září 2017 – Itálie v. Komise**(Věc T-598/17)**

(2017/C 357/36)

*Jednací jazyk: italština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnec a P. Pucciariello, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil v části, v níž se na ni vztahuje tato žaloba, prováděcí rozhodnutí Komise 2017/1144 ze dne 26. června 2017, oznámené v tentýž den, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV);
- uložil Komisi náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jako jediný žalobní důvod porušení čl. 7 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky ⁽¹⁾ a čl. 31 nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky ⁽²⁾.

V rámci tohoto důvodu žalobkyně zpochybňuje uplatnění finančních oprav uložených jí v napadeném rozhodnutí vzhledem k nekonzistentnosti informací.

Žalobkyně rovněž napadá vyčíslení těchto finančních oprav v rozsahu, v němž je stanovená částka nepřiměřená a jednoznačně nelogická, jelikož je značně vyšší než škoda, která mohla vzniknout v důsledku jednání přičítaného italským organům.

⁽¹⁾ Úř. věst. 1999 L 160, s. 103.

⁽²⁾ Úř. věst. 2005 L 209, s. 1.

Žaloba podaná dne 4. září 2017 – Španělsko v. Komise**(Věc T-602/17)**

(2017/C 357/37)

*Jednací jazyk: španělština***Účastníci řízení**

Žalobce: Španělské království (zástupci: M. Sampol Pucurull a A. Gavela Llopis, agents)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál zrušil prováděcí rozhodnutí Komise C(2017)4136 final 2017/1144 ze dne 26. června 2017, rozhodnutí Komise (EU) 2017/1144 ze dne 26. června 2017, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF), odvětví ovoce a zeleniny, operační fondy, pokud jde o Španělské království.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z @@[uvést žalobní důvod]

1. První důvod vychází z porušení čl. 26 odst. 2 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽¹⁾.

— V tomto ohledu tvrdí, že Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když konstatovala nedostatek přezkumu kritéria pro uznání hlavní činnosti organizace producentů, neboť uvedený přezkum je zaručen prostřednictvím přiměřené kontroly hodnoty obchodované produkce.

— Rovněž tvrdí, že Komise porušila zásadu legitimního očekávání, neboť závěr Komise není v souladu se závěrem, který učinila v šetření FV/2010/004.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 104 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 543/2011 a z porušení zásady legitimního očekávání.

— V tomto ohledu tvrdí, že Komise se dopustila zjevného pochybení, když konstatovala nedostatky v přezkumu kritéria soudržnosti a technické kvality investic ve vztahu k žádostem o změny operačního programu předvídané v uvedeném ustanovení. V tomto ohledu uvádí, že uvedený článek neukládá provedení analýzy týkající se obchodní strategie organizace producentů.

— Rovněž tvrdí, že Komise porušila zásadu legitimního očekávání, neboť závěr Komise není v souladu se závěrem, který učinila v šetření FV/2010/004.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení čl. 59 písm. c) bodu iv), čl. 60 odst. 2 a 5 a článku 65 nařízení (EU) č. 543/2011 a zásady legitimního očekávání.

— Tvrdí, že Komise se dopustila zjevného pochybení, když konstatovala nedostatky v přezkumu způsobilosti operačního programu, neboť uvedené nařízení nestanoví zákaz převodu nákladů na investice do jiného roku v rámci téhož operačního programu.

— Komise rovněž porušila zásadu legitimního očekávání, neboť závěr Komise není v souladu s odpovědí generálního ředitele DG Evropské komise pro zemědělství ze dne 19. listopadu 2013 na otázky španělských orgánů týkající se použití článku 65 uvedeného nařízení.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení čl. 52 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 ⁽²⁾, a pokynů pro výpočet pokut obsažených v dokumentu VI/5530/97.

— V tomto ohledu tvrdí, že uložená paušální oprava je nepřiměřená, neboť kontroly nemají nedostatky. Podpůrně tvrdí, že oprava je nepřiměřená a že žádná oprava není třeba, a v poslední řadě, že s přihlédnutím ke zvláštním okolnostem a k jednání Komise v projednávané věci lze uložit opravu ve výši 2 %.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2011 L 157, s.1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2013 L 347, s. 549.

Žaloba podaná dne 5. září 2017 – Litevská republika v. Komise**(Věc T-603/17)**

(2017/C 357/38)

Jednací jazyk: litevština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Litevská republika (zástupci: D. Kriaučiūno, R. Krasuckaitės, R. Dzikovič a M. Palionio)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise 2017/1144 ze dne 26. června 2017, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) ⁽¹⁾, v rozsahu, v němž vůči Litevské republice uplatnilo finanční opravu ve výši 4 207 894,93 eur;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

- Evropská komise (dále jen Komise) tím, že uplatnila paušální 5 % finanční opravu ve výši 4 207 894,93 eur vzhledem k nedostatkům v klíčových kontrolách, porušila čl. 52 odst. 2 nařízení (EU) No 1306/2013 ⁽²⁾, neboť při rozhodování o rozsahu nedostatků, jejich povaze a finanční újmě způsobené Evropské unií:
 1. nesprávně konstatovala, že kvalita kontrol na místě prováděných v Litvě nebyla odpovídající a klíčová kontrola tak vykazovala nedostatky, neboť Komise:
 - 1.1. nesprávně vyložila a aplikovala čl. 26 odst. 1 písm. a) nařízení 65/2011 ⁽³⁾ a na základě tohoto výkladu neodůvodněně konstatovala, že během kontroly na místě litevské orgány neověřily, zda byly platební nároky příjemce doloženy v účetnictví a dalších příslušných dokumentech;
 - 1.2. nesprávně vyložila čl. 26 odst. 1 písm. d) nařízení 65/2011a na základě tohoto výkladu neodůvodněně konstatovala, že během kontroly na místě litevské orgány neověřily, zda veřejně financované operace proběhly v souladu s pravidly o zadávání veřejných zakázek;
 - 1.3. nesprávně vyložila čl. 25 odst. 4) nařízení 65/2011 a na základě tohoto výkladu neodůvodněně konstatovala, že inspektoři provádějící kontrolu na místě nesplnili požadavek na nezávislost na pracovnících zapojených do provádění administrativních kontrol v rámci stejné operace;
 2. nesprávně konstatovala, že kvalita provedených kontrol a opodstatněnost výdajů vynaložených v Litvě měla být považována za nedostatek v klíčové kontrole, neboť:
 - 2.1. nesprávně vyložila čl. 24 odst. 2 písm. d) nařízení 65/2011 a na základě tohoto výkladu neodůvodněně konstatovala, že nebyla odpovídajícím způsobem ověřena přiměřenost uvedených výdajů;
 - 2.2. v každém případě neodůvodněně uplatnila 5 % finanční opravu, jelikož škála pro případné nedostatky v systému kontroly platnosti výdajů je mnohem menší;

3. nezohlednila skutečně škodu skutečně vzniklou Evropské unii vzhledem k výdajům spojeným s dobrovolnickou prací a nesprávně konstatovala, že nebylo odpovídajícím způsobem ověřeno, zda výdaje na činnost spojnou s nemovitostmi splňují stanovené požadavky, v důsledku čehož nesprávně konstatovala, že klíčová kontrola vykazovala nedostatky, neboť:
- 3.1. nezohlednila údaje poskytnuté litevskými orgány o hodnocení nařízením Agenturou a provedeném nezávislými znalci, během něhož bylo zjištěno, že Evropské unii mohla vzniknout skutečná škoda a byla vyčíslena její výše, a dále bylo zjištěno, jaká škoda byla spojena s nedostatky v kontrole věcných příspěvků (dobrovolnická neplacená práce), a neodůvodněně uplatnila paušální finanční opravu ve výši 5 %;
- 3.2 . nesprávně konstatovala, že čl. 24 odst. 2 písm. c) a d) nařízení (EU) č. 65/2011 nebylo respektováno během administrativních kontrol žádostí o podporu a ověřování projektových výdajů na věcné příspěvky (nemovitosti).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 165, 2017 s. 37.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. L 347, 2013, s. 549).

⁽³⁾ Nařízení Komise (EU) č. 65/2011 ze dne 27. ledna 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1698/2005, pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova (Úř. věst. L 25, 2011, s. 8).

Žaloba podaná dne 6. září 2017 – ICL IP Terneuzen and ICL Europe Coöperatief v. Komise

(Věc T-610/17)

(2017/C 357/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ICL-IP Terneuzen, BV (Terneuzen, Nizozemsko) a ICL Europe Coöperatief UA (Amsterdam, Nizozemsko (zástupci: R. Cana a E. Mullier, lawyers)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že je žaloba přípustná a opodstatněná;
- zrušil nařízení Komise (EU) 2017/999 ze dne 13. června 2017, kterým se mění příloha XIV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH) (Úř. věst. 2017, L 150, s. 7), v rozsahu, v němž zahrnuje nPB do Přílohy XIV nařízení REACH;
- uložil žalované náhradu nákladů tohoto řízení; a
- přijal jakákoli další opatření, která bude považovat za vhodná

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, neboť nezohlednila všechny relevantní skutečnosti a porušil zásadu řádné správy.
- Žalobkyně tvrdí, že Evropská komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, jelikož náležitě a nestranně neposoudila relevantní informace, které jí předložily a které dokládaly, že látka nespĺňuje kritéria pro prioritní látky k zařazení na seznam do Přílohy XIV nařízení REACH. Pokud by Evropská komise tyto informace zohlednila, podle žalobkyně by látka získala nižší či obdobné skóre jako jiné látky, které nebyly označeny za prioritní v tomtéž kole, a nebyla by sporným zařízením zařazena do Přílohy XIV nařízení REACH.

2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že sporné nařízení porušuje článek 55 nařízení REACH, nerespektuje účel spočívající v konkurenceschopnosti a zasahuje do práva na podnikání.
 - Žalobkyně tvrdí, že sporné nařízení nerespektuje účel nařízení REACH spočívající v konkurenceschopnosti a konkrétně cíle určené v jeho hlavě VII upravující povolování látek, čímž zasahuje do konkurenceschopnosti žalobkyň a jejich práva na podnikání, neboť Látku označuje za prioritní, ačkoli se ukázalo, že tato látka nespĺňuje kritéria pro prioritní látku k zařazení do Přílohy XIV.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, Evropská komise porušila právo žalobkyň na obhajobu a porušila povinnost uvést odůvodnění.
 - Žalobkyně tvrdí, že Evropská komise porušila jejich právo na obhajobu a porušila povinnost uvést odůvodnění, když neuvedla důvody pro „seskupení“ látky s trichlorethylenem, ačkoli Evropská agentura pro chemické látky výslovně uznala (v Pokynech pro prioritní zařazení), že v případě, kdy jsou zohledněny faktory jako „seskupení“, které nejsou součástí formálních kritérií stanovených v čl. 5 odst. 8 bodu 3, musí být důvod pro prioritní zařazení jasně uveden a musí odpovídat roli a účelu doporučení v rámci povolovacího procesu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že napadené nařízení porušuje legitimní očekávání žalobkyň.
 - Žalobkyně tvrdí, že přijetím nařízení byla porušena jejich legitimní očekávání, neboť toto nařízení není v souladu s pokyny pro prioritní zařazení. Žalobkyně konkrétně tvrdí, že k označení nPB za prioritní k zařazení do Přílohy XIV došlo v rozporu s jejich legitimním očekáváním, že kritérium hodnotící objem a seskupení bude uplatněno způsobem, který je stanoven v Pokynech pro prioritní zařazení a v Obecných pokynech.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že sporné nařízení porušuje zásadu proporcionality.
 - Žalobkyně tvrdí, že Evropská komise měla odložit zařazení nPB do Přílohy XIV sporného nařízení z důvodu, že by to žalobkyně méně omezovalo, neboť by nemusely nést následky zařazení do Přílohy XIV již nyní, ale teprve v okamžiku, kdy by došlo k řádnému zařazení nPB do Přílohy XIV vzhledem k jeho relativně vysoké prioritě.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že napadené nařízení porušuje zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.
7. Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace, jelikož tím, že ji řadí do Přílohy XIV nařízení REACH, s Látkou nakládá jinak než s ostatními látkami včetně neapolské žlutí. Podle žalobkyň jsou obě látky srovnatelné: obě byly hodnoceny ve stejném kole, obě získaly (nebo měly získat) stejné celkové skóre 17 a v obou případech jejich posouzení zahrnovalo seskupování. Žalobkyním se však údajně dostalo odlišného zacházení ze strany ECHA a Evropské komise, neboť tato látka byla doporučena a později zařazena do Přílohy XIV, zatímco neapolská žlutá nebyla doporučena k zařazení a do přílohy XIV tak zařazena nebyla.

Usnesení Tribunálu ze dne 6. září 2017 – Systran v. Komise

(Spojené věci T-481/13 a T-421/15) ⁽¹⁾

(2017/C 357/40)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda šestého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 336, 16.11.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 6. září 2017 – Clarke v. EUIPO**(Věc T-548/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 357/41)

Jednací jazyk: němčina

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 221, 6.7.2015 (věc původně zapsaná u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-63/15 a přenesena/předaná Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016).

Usnesení Tribunálu ze dne 6. září 2017 – Papathanasiou v. EUIPO**(Věc T-549/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 357/42)

Jednací jazyk: němčina

Předseda sedmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 221, 6. 7. 2015 (věc původně zapsaná u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-64/15 a předaná Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016).

Usnesení Tribunálu ze dne 6. září 2017 – Dickmanns v. EUIPO**(Věc T-550/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 357/43)

Jednací jazyk: němčina

Předseda sedmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 221, 6. 7. 2015 (věc původně zapsaná u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-65/15 a předaná Tribunálu Evropské unie dne 1.9. 2016).

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS